

cerede Medlemmer vide, Betsatningsystemet en Maltstat, Enheden er en Hektoliter og Statteføder 6 Reichsmark — at Bryggerier, som udmæste 6000 Hektoliter Malt, have kun at udrede 5 Reichsmark for hver af de første 2000; andrager Maltforbruget over 10,000 Hektoliter, gaar det op til 6 Reichsmark, og saaledes gaar det videre, stigende til 40,000 Hektoliter med 25 Pfenning for hver Hektoliter. Det viser altsaa, at der er taget noget Hensyn til, at de mindre Bryggerier ikke kunne bære de større Udgifter, som ere forbunden med denne Stats hele Opkrævning etc. Jeg vil derfor tillade mig at henstille, om ikke noget lignende kunde finde Sted her, alt under Hensyn til, at Statteffsystemet er noget anderledes. Jeg tillader mig at nævne, at man f. Eks. kunde bestemme, at de mindre Bryggerier, de, der f. Eks. producere under 2,000 Tdr. Øl — som vel omtrent er det Minimum, der her Tale om — ved Regnskabsaarets Slutning erholdt tilbage f. Eks. 1 Kr. af den Stat, som er bleven betalt af det skattepligtige Øl. Paa den Maade vilde man bidrage til at udbjævne den store Forskel, som der er i at bære Byrden for den mindre Industri og den større; og man vilde undgaa — jeg havde nær sagt: at ruinere de smaa Bryggerier, saaledes at det fremtidig ikke kun blev de større og rige, der bleve i Stand til at tage Kampen op. Det er altsaa et Forslag, jeg vil tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, og da det viser sig, at det er 7 Bryggerier, der producere de $\frac{3}{4}$, vil det i finansiel Hensende ikke for Statskassen kunne have stor Betydning, men for de mindre Bryggerier kan det ganske vist være af meget stor Betydning. — Med Hensyn til den Maade, hvorpaa denne Lov vil virke, og hvorledes den vil kunne omgaa, blev der af det ærede 5te Medlem for 1ste Kredts (Det. Hansen) i Gaar, som det forekommer mig lidt fort i fort, malet, hvorledes Ølet fremtidig kunde udgaa afgiftsfrit og senere ved at nydes sammen med Snaps være et godt Ækvivalent for det nuværende Bajerstøl. Det er ogsaa sagt, hvorledes det kunde produceres saaledes, at det forhøvedes med Sodavand. Ja, ganske vist Blandinger kunne altid finde Sted, men et andet Spørgsmaal er det virkelig, om Forbrugerne vilde sige, at det i saa Fald var Bajerstøl, de nød, og om man ikke kunde være ganske vis paa, at de, der vilde have Bajerstøl, ikke vilde nøjes med et saadant Surrogat. Skulde det imidlertid være Tilfældet, vilde mange af de Anker, der ere fremhøvede imod Loven, falde til Jorden, f. Eks. den, at Arbejderne ville komme til at bære

Stattebyrden, thi Snapsen er ikke bestattet, og naar den nydes sammen med Ølet, faa de det samme som ved Bajerstøl. Naar Statskassen ikke fyldes derved, maa det jo være en Glæde for de Herrer, der ikke ønske den fyldt, at se den bedragen for denne Afgift. Jeg tror imidlertid, at alle disse Stræmmebilleder ere af mindre Betydning. Det er jo vanskeligt for Ikke-Fagmænd at udtale sig om en saadan Sag, som det oftere er blevet fremhøvet, men naar man nu hører Fagmænd udtale sig lige stik modsat, hvad der her fremkommer, kommer man til, at der dog maa være noget i, hvad de sige, og i Beværternes Blad „Enigheden“ af 1ste Marts d. N. udtale de sig netop stik imod den Anskuelse, her er bleven fremsat. De sige, at denne Ølstat vil ikke i mindste Maade være generende for dem, hverken med Hensyn til deres Fortjeneste eller med Hensyn til en Formindstelse af Forbruget. De kunne nemlig ganske simpelt gøre det Eksperiment, at medens $\frac{1}{2}$ Flaske skal indeholde $1\frac{1}{2}$ Pøgel, lade de den i Fremtiden indeholde $\frac{1}{3}$ Liter, og naar det Eksperiment sker, bliver Skatten indvunden gennem den mindre Alportion, der indeholdes i Flasken, og saa berøres i Birkeligheden hverken Producenterne eller Forhandlerne deraf, men Forbrugerne faa blot den Smule Bajerstøl mindre. Derimod vil det bidrage til, at de, der holde meget af Bajerstøl, blive nødtø til at drikke saa mange flere Bajere. Saa at Resultatet med Hensyn til at indskrænke Drukkensforbruget bliver stort, men man ser dog, at den Anskuelse, der er udtalt om, hvorledes Skatten vil virke ødelæggende paa Forhandlerne, og at de ville søge paa forskellig Maade at omgaa den, deles ikke af Fagmændene. Der er en meget simpel praktisk Løsning af dette Spørgsmaal, og den vilde de ganske sikkert søge at realisere. Hvad jeg derimod frygter, er, at Skatten skal virke paa en saadan Maade, at de mindre Bryggerier blive ude af Stand til at eksistere og for saa vidt vil ødelægge en Industri, der i sig selv har gode Betingelser for Trivsel, og jeg vil derfor henstille til det ærede Udvalg, saafremt Ændringsforslaget Nr. 2 vedtages, til 3dje Behandling at fremkomme med et Forslag i den af mig antydede Retning.

H. C. Hansen: Naar jeg har stillet Ændringsforslaget Nr. 3, saa er det, fordi jeg har en anden Opfattelse end de fleste Medlemmer af Udvalget af, hvor Grænsen mellem Næringsmiddel og Nydelsesmiddel paa dette Omraade helst bør drages. Jeg gaar ikke med til en Betsatning af de paa-